Dosarul nr. 2-21845/20 (2-20142914-12-2-13112020-1)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Pronunţată public la 28 noiembrie 2023 în *****

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Constantin Roșca
Grefier Anastasia Roman

cu participarea reprezentantului reclamantei Filimon Mariana, avocata Frunză Adela, împuternicită în baza mandatului avocațial cu seria MA nr. 1266665 din 28.09.2020, în lipsa reclamantei Filimon Mariana, fiind reprezentată de către avocata Frunză Adela, în lipsa pârâtului Malancin Evghenii, precum și în lipsa reprezentantului intervenientului accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sector Ciocana, *****, care a solicitat examinarea în absență,

în sediul instanţei, în ședință publică, desfășurată în limba română, în procedură contencioasă a judecat cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Filimon Mariana împotriva lui Malancin Evghenii, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția dreptului copilului sector Ciocana, ***** cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La 13 noiembrie 2020, reclamanta Filimon Mariana a sesizat instanța de judecată cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Malancin Evghenii, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorului Ciocana cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii reclamanta Filimon Mariana invocă că la *****, între dânsa și Malancin Evghenii, a fost înregistrată căsătoria, fapt care este documentat prin certificatul de căsătorie nr. ***** eliberat la aceiași dată de Oficiul Stării Civile sector Ciocana, *****, iar la ***** în familia lor s-a născut fiica – *****.

Relatează că între timp relațiile dintre dânsa şi soțul pârât au devenit încordate, astfel, viața în comun a eșuat.

În acest sens, reclamanta menționează că împreună cu pârâtul au încercat să întreprindă măsuri întru consolidarea familiei, însă totul a fost în zadar. În așa mod consideră că păstrarea relațiilor familiale în continuare este imposibilă, cauza principală fiind incompatibilitatea caracterelor.

La fel, menționează reclamanta că gospodărie în comun nu duc, fapt ce nu generează nici acțiune de partaj.

În ceea ce privește copilul, susține că aceasta este mai mult atașată de dânsa, iar dânsa, la rândul său, fiind în stare să le asigure educație și îngrijire adecvată.

În același timp, pornind de la statutul ambilor părinți, consideră că şi tatăl copilului trebuie să participe la întreținerea ei şi a copiilor, ceea ce îi acordă dreptul de a pretinde la încasarea pensiei de întreținere în sumă fixă de 3500 lei, din motiv că pârâtul nu are venituri fixe stabile.

Prin urmare, reclamanta Filimon Mariana solicită desfacerea căsătoriei încheiate între dânsa și Malancin Evghenii, înregistrată la ***** de către Oficiul Stării Civile sector Ciocana, *****, cu numărul *****determinarea domiciliului copilului minor *****, născută la *****, cu mama acestea, încasarea din contul lui Malancin Evghenii în beneficiul Marianei Filimon a pensiei de întreținere pentru copilul minor, în mărime de 3500 lei lunar, din momentul depunerii cererii până la atingerea majoratului de către copil, precum și încasarea cheltuielilor de judecată suportate în cadrul procesului.

Ulterior, prin cererea înregistrată la data 25 ianuarie 2023, reclamanta Filimon Mariana, a solicitat stabilirea domiciliului permanent al copilului minor *****, născută la ***** cu mama, ***** după desfacerea căsătoriei, (f.d.142).

Pârâtul Malancin Evghenii, în susținerea poziției sale a invocat că, copilul minor ***** locuiește cu tatăl Malancin Evghenii, în regiunea Herson, Ucraina. Iar, copilul minor, frecventează instituția școlară din regiune, fiind în totalmente la întreținerea tatălui.

În ședința de judecată reclamanta Filimon Mariana, nu s-a prezentat fiind reprezentată de avocatul Frunză Adela, care a susținut cererea de chemare în judecată prin care a solicitat admiterea acțiunii în modul în care a fost formulată.

În ședința de judecată pârâtul Malancin Evghenii nu s-a prezentat, fiind citat legal prin intermediul poștei electronice, precum și telefonic, deci, în privința acestuia, a fost respectată procedura de citare legală despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată, prin urmare, instanța de judecată, cu referire la art. 206 alin. (3) Cod de procedură civilă, a considerat posibilă examinarea cauzei civile respective în lipsa acestuia.

În ședința de judecată reprezentantul intervenientului accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sector Ciocana, ***** nu s-a prezentat, totodată, a solicitat examinarea în absență.

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind explicațiile părții reclamante, studiind înscrisurile anexate, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează raportul litigios, instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată este parțial întemeiată şi pasibilă de a fi admisă în parte, din următoarele considerente de fapt şi drept.

În continuare, conform art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la

constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În corespundere cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea.

Totodată, instanţa de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanței judecătoreşti de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).Conform art. 8 alin. (2) lit. a) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, instanța de judecată în baza înscrisurilor cauzei cercetate în ședința de judecată nemijlocit, a constatat următoarele circumstanțe de fapt.

În cadrul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine, că la data de ***** a fost încheiată căsătoria între Malancin Evghenii și Filimon Mariana, înregistrată la Oficiul de Stare Civilă sectorul Ciocana, mun. Chișinău, fapt confirmat prin duplicatul certificatului de căsătorie în original nr. ***** eliberat de Direcția generală stare civilă, (f.d. 29).

Conform art. 48 alin. (2) din Constituția RM, familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între bărbat şi femeie, pe egalitatea lor în drepturi şi pe dreptul şi îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația şi instruirea copiilor.

Potrivit art. 2 alin. (3) din Codul familiei, relațiile familiale sunt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimțită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soților în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educației copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreținerea, educația şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluționare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.

În acest sens, instanţa de judecată accentuează că, în condițiile nerespectării acestor principii, soții dispun de oportunitatea desființării căsătoriei în temeiurile şi condițiile statuate de Codul familiei, drept, care nu poate fi limitat sub nici o condiţie.

Potrivit prevederilor art. 33 alin.(2) Codul familiei, căsătoria poate înceta prin divorț (desfacere), în baza cererii unuia sau a ambilor soți ori a tutorelui soțului în privința căruia s-a instituit măsura de ocrotire judiciară sub forma tutelei.

Din coroborarea prevederilor art. 35 Codul familiei rezultă că, în cazurile prevăzute la art.36 alin.(1) şi (2), căsătoria se desface de către organul de stare civilă, iar în cazurile prevăzute la art.36 alin.(4) şi (5) şi la art.37 – pe cale judecătorească.

În concepția art. 37 alin. (1) din Codul familiei, dacă soții au copii minori comuni, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 36 alin.(2), sau în lipsa acordului la divorț al unuia dintre soți, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească.

Raportând normele de drept menționate la circumstanțele de fapt ale cauzei, instanța de judecată, prin prisma prevederilor art. 37 alin.(1) Codul familiei, care obligă la desfacerea pe calea judecătorească a căsătoriei.

În conformitate cu art.37 alin.(3) și alin.(4) al Codului familiei, instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile.

Prin urmare, instanța de judecată consideră că conviețuirea părților în calitate de soți și păstrarea familiei acestora în continuare sunt imposibile, ținând cont că ambele părți au consimțit asupra faptului că au fost epuizate toate modalitățile de menținere a căsniciei, motiv pentru care desfacerea căsătoriei se impune ca o necesitate la caz, având în vedere că în cadrul examinării cauzei nu au fost stabilite careva temeiuri care ar face posibilă continuarea conviețuirii soților și păstrarea familiei sau cel puțin necesitatea stabilirii părților a unui termen de împăcare. Or, căsătoria se întemeiază pe consimțirea liberă a soților, pe grija și afecțiune reciprocă, iar la caz, relațiile matrimoniale dintre soți au încetat definitiv.

Având în vedere cele menționate, instanța constată că între cele două părţi nu mai există relații de familie, raporturile dintre soți fiind iremediabil deteriorate, iar continuarea căsătoriei nu mai este posibilă, motiv pentru care, cerința de desfacere a căsătoriei formulată de către Filimon Mariana urmează a fi admisă, prin dispunerea desfacerii căsătoriei încheiată între Malancin Evghenii și Filimon Mariana, înregistrată la Oficiul de Stare Civilă înregistrată în Registrul actelor de stare civilă cu nr. ***** de Oficiul Stare Civilă, sector Ciocana, *****.

Cu referire la cerința privind stabilirea domiciliului copilului minor, instanța de judecată reține în acest sens că, potrivit certificatului de naștere, copia căruia a fost anexată la dosar, părinţii copilului minor *****, născută la *****, sunt părţile litigante, Malancin Evghenii şi Filimon Mariana, (f.d.27).

În corespundere cu prevederile art. 38 alin. (2) lit. d) Codul familiei, în cazul lipsei unui acord între soţi sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soţi, instanţa judecătorească este obligată să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copiii minori după divorţ.

Conform art. 63 Codul familiei, în cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. În cazul în care părinții locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinți vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabilește prin acordul părinților. Dacă lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabilește de către instanța de judecată, ținând cont de interesele și opinia copilului, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.). La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi. În cazul în care lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanța de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuiește permanent. În cazul indicat la alin. (4), părintele care locuiește separat de copil are dreptul să petreacă timpul cu copilul la domiciliul său, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului, luându-se în considerație vârsta copilului, proximitatea domiciliului părintelui care locuiește separat, frecventarea studiilor/participarea la activități extrașcolare, conform unui program stabilit de autoritatea tutelară teritorială.

Potrivit art.3 alin.(1) al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, adoptată la 20 noiembrie 1989 la New York (Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului RM nr.408-XII din 12 decembrie 1990), în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Articolul 9 alin.(1) al aceleiași Convenții prevede că, statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și în conformitate cu legile și procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de

exemplu atunci când părinții maltratează sau neglijează copiii sau când părinții trăiesc separat și când urmează să se ia o hotărâre cu privire la locul de reședință al copilului.

Astfel, principiul interesului superior al copilului reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea ei, fiind o obligație de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

În cauza Pini și Bertini, Manera și Atripaldi vs România, Curtea a arătat că: „interesul superior al copilului impune găsirea unei familii pentru minor și nu a unui copil pentru o familie sau părinte”.

Reieșind din constatarea Curții, instanța consideră că la stabilirea domiciliului copiilor minori, urmează să fie luat în considerație interesul major al acestora.

Din explicațiile reprezentantului reclamantei Filimon Mariana, avocata Frunză Adela, rezultă că copilul minor Malancin Victoria a locuit cu tatăl Malancin Evghenii, iar, bunica Donici Ecaterina, prin dispoziția *****, a fost instituită tutore asupra copilului minor, în legătură cu faptul că pârâtul Malancin Evghenii, nu deținea documentele necesare pentru a locui și activa permanent pe teritoriul Republicii Moldova, (f.d.52).

Totodată, din explicațiile părții reclamante se constată că începând cu anul 2020, reclamanta Filimon Mariana a plecat la muncă și cu traiul în Italia, lăsând copilul în grija bunicii Donici Ecaterina, iar ulterior revenind în țară pârâtul Malancin Evghenii, a luat copilul cu el, în vederea creșterii și îngrijirii.

De asemenea, potrivit certificatului nr. *****, eliberat de Școala medie de studii generale*****, copilul ***** este înscrisă în clasa a III-a, iar potrivit caracteristicii eliberate de educație fetiței se ocupă numai tatăl, (f.d.191, 194).

Potrivit referinței Direcției pentru protecția drepturilor copilului sectorului Ciocana, *****, a indicat că nu a fost imposibil de a evalua condițiile sociale și de trai a reclamantei Filimon Mariana, domiciliată *****, com. *****, str. ********** Iar, potrivit răspunsului Primăriei Comunii *****, în rezultatul investigațiilor, nu au obținut informații referitoare la reclamantă și nu poate elibera Actul de examinare a condițiilor de trai și a procesului de educație, (f.d.74-75).

La fel, potrivit Avizului -concluzie a Direcției pentru protecția drepturilor copilului sectorul Ciocana, ***** din *****se atestă că la domiciliul din *****, *****, apartament în privința căruia a fost prezentat un contract de locațiune din ***** (f.d.253-254), locuiește reclamanta împreună cu unchiul său Croitoru Sava, apartament care este constituit dintr-o odaie, bucătărie, antreu și bloc sanitar, cu suprafața de 33,7 m.p., care din spusele spusele reclamantei aparține cu drept de proprietate unchiului său. Astfel, copilul nu are pat, nici camera sa proprie, prin urmare, condițiile sociale și de trai ale reclamantei nu corespund necesităților pentru o dezvoltare armonioasă și eficientă a copilului minor *****, (f.d.240-241).

Reclamanta Filimon Mariana, a prezentat o declarație făcută de cetățeanul italian *****, născut la ***** cu care reclamanta se află în concubinaj din anul 2020, indicând că casa în care locuiesc este constituită din două odăi, două băi, o bucătărie, un living și o terasă, în care ar putea să locuiască fiica reclamantei, (f.d.161).

Astfel, instanța de judecată nu-și poate fundamenta soluția judecătorească în sensul admiterii solicitării reclamantei cu privire la determinarea domiciliului copilului minor cu mama – în baza declarației nominalizate mai sus, nefiind în măsură să fie comparabilă cu un aviz al autorității tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinți.

În acest context, reieșind din circumstanțele de fapt sus-enunțate, instanța de judecată va respinge ca neîntemeiată solicitarea reclamantei Filimon Mariana cu privire la determinarea domiciliului copilului minor Malancina Victoria.

Or, după cum s-a constatat, copilul minor Malancina Victoria, care are vârsta de 11 ani, este stabilit cu domiciliul la tatăl acestuia Malancin Evghenii din anul 2020, fiind deja înmatriculată la o instituție școlară, totodată, dispunând de condiții adecvate pentru creșterea și dezvoltarea sa.

Astfel, că determinarea domiciliului copilului minor cu mama acestuia, de fapt ar reprezenta în esență schimbarea orașului, țării de reședință al acestuia, ceea ce ar fi de natură să creeze un anumit grad de disconfort copilului, fiind, într-un final ignorat interesul superior al copilului minor.

Mai mult decât atât, reclamanta Filimon Mariana a omis să argumenteze în mod suficient și convingător în favoarea dispunerii de către aceasta din urmă a unui domiciliu/reședințe cu condiții propice pentru creșterea și dezvoltarea fiicei sale.

Potrivit articolului 52 alin.(1) din Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinți, cu buneii, frații, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinților, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul când părinții au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

Conform art. 74, alin. (1) din Codul familiei, părinții sânt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.

Conform art. 75, alin. (1) din Codul familiei, pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul și/sau din alte venituri ale părinților în mărime de 1/4 - pentru un copil, 1/3 - pentru 2 copii și 1/2 - pentru 3 și mai mulți copii.

Potrivit art. 76, alin. (1) din Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum și în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art.75.

Obligaţia părinţilor de a-şi întreţine material copii minori este o obligaţie fundamentală, consfinţită în art.48 alin.(2) din Constituţia Republicii Moldova care expres stabileşte, că părinţii au îndatorirea de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor. Or, creşterea, educaţia şi instruirea copiilor este posibilă numai în condiţiile exercitării corespunzătoare a obligaţiilor părinteşti de întreţinere materială a acestora.

Conform art. art. 58, 74 Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat, ei sunt obligaţi să întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă, care necesită sprijin material.

În continuitatea soluției judecătorești pe marginea domiciliului copilului minor *****, instanța de judecată, în mod subsecvent va respinge, ca fiind neîntemeiată inclusiv și solicitarea părții reclamante cu privire la încasarea din contul lui Malancin Evghenii în beneficiul Marianei Filimon a pensiei de întreținere pentru copilul minor, în mărime de 3500 lei lunar.

Or, după cum a fost stabilit, fiica minoră comună ***** locuiește la moment împreună cu tatăl acesteia Malancin Evghenii, acesta din urmă, asumându-și astfel, oferirea condițiilor de trai adecvate pentru creșterea și dezvoltarea primei.

Prin urmare, în asemenea circumstanțe, reclamanta Filimon Mariana nu este îndreptățită de a solicita încasarea din contul pârâtului Malancin Evghenii a pensiei alimentare pentru întreținerea fiicei minore *****.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Având în vederea această normă juridică de trimitere, instanța de judecată va dispune încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a sumei de 140 lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat.

Conform art. 96 alin.(1) și (1^1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La caz, avocata Frunză Adela, în interesele reclamantei Filimon Mariana a solicitat încasarea de la Malancin Evghenii în beneficiul Marianei Filimon a sumei de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică sub forma asistenței juridice, întru justificarea pretenției, a anexat copia bonului de plată din 28 septembrie 2020, (f.d.13).

În acest sens, instanța de judecată consideră că, solicitarea formulată vis-a-vis de încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu acordarea serviciilor de asistență juridică la examinarea prezentei cauze, este întemeiată, în partea în care aceste cheltuieli au fost reale, necesare şi rezonabile.

Astfel, instanța de judecată conchide asupra necesității încasării din contul pârâtului Malancin Evghenii în beneficiul lui Filimon Mariana, a cheltuielilor de judecată sub forma asistenței juridice în mărime de 2000 lei, în rest suma ce excede de respins ca neîntemeiată.

Având în vedere cele expuse, instanța de judecată, conchide că acțiunea civilă formulată de Filimon Mariana urmează a fi admisă parțial, prin dispunerea desfacerii

căsătorieie încheiată între Malancin Evghenii și Filimon Mariana, înregistrată în Registrul actelor de stare civilă cu nr. ***** de Oficiul Stare Civilă, sector Ciocana, *****, cu încasarea de la Malancin Evghenii în beneficiul Marianei Filimon, a sumei de 140 lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat, precum și suma de 2000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică, în rest, acțiunea, fiind pasibilă de a fi respinsă, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu articolele 236, 238-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Filimon Mariana împotriva lui Malancin Evghenii, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția dreptului copilului sector Ciocana, ***** cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se desface căsătoria încheiată între Malancin Evghenii, născut la *****, cod numeric personal *****, și Filimon Mariana, născută la ***** numeric personal *****, domiciliată în *****, localitatea *****, str. *****, nr. ***** înregistrată în Registrul actelor de stare civilă cu nr. ***** de Oficiul Stare Civilă, sector Ciocana, *****.

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă, se trimite la Agenția Servicii Publice.

Se încasează de la Malancin Evghenii, născut la *****, cod numeric personal *****, în beneficiul lui Filimon Mariana, născută la ***** numeric personal *****, domiciliată în *****, localitatea *****, str. *****, nr. ***** suma de 140 (una sută patruzeci) lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat, precum și suma de 2000 (două mii) lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică.

În rest, se respinge, ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Filimon Mariana împotriva lui Malancin Evghenii, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția dreptului copilului sector Ciocana, ***** cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Constantin Roșca